

p tale Joannis de Vigo l. 3. c. 5. in quo facultates vigent adstringendi, refrigerandi, atq; leniendi, ut unicuiq; ex ingredientium consideratione patere potest; & ob id tale emplastrum supradictos scopos adimplere fatendum est. Hoc emplastro mane & vespere totū caput usq; ad collum cooperiebatur. Quod vero spectabat ad suspensionem, ne aliqua sanguinis portio intra caput effusi retineretur, ut facilius à natura detrudi posset, infundebatur mane & vespere in aures, oleum recens amygdalarū dulcium calidum. Pro sanguine vero à contusione extra caput effuso, nempe in cute contento evacuando, transacta die nona applicatum fuit emplastrum desiccativum ejusdem Joannis de Vigo. Quibus allatis præfidiis ægro-tanti omnino sanitas restituta fuit. Post quartam enim diem cœpit loqui. Post septimam cœpit se aliquantisper movere. In undecima vero oculos apertos tenebat, & universum caput, ac facies jam paulatim detumescebant. Indies igitur melius se habebat. Ac tandem circa trigessimam quintam diem, vel paulo post fere liber evasit. Quod verò maximo, & omnipotenti acceptum referendum est. Ex quo casu (fili mi) intelligere possumus nunquam desistendum esse à rationabili curatione, nec vulneratos absque rationabilibus auxiliis unquam derelinquendos; quia etiam desperati interdum sanantur. Fatendū quoque est, in qualibet capitis contusione statim ad cutis incisionem, atque ossis perforationem devenire, neque tutum, neque rationabile esse.

Iiii 4

Quia